

Řízení o přestupcích I. (řízení v I. stupni a jeho průběh, ústní jednání, dokazování, účastníci, možnost odklonu - narovnání, rozhodnutí o vině a trestu - specifika, prostředky přezkumu rozhodnutí o přestupku)

Kateřina Frumarová
Právnická fakulta UP v Olomouci

Řízení o přestupku

- ▶ Právní úprava: zvláštní zákony - zákon o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich - správní řád

Příslušnost:

- ▶ věcně příslušným správním orgánem k projednávání přestupků je **obecní úřad obce s rozšířenou působností**, nestanoví-li zákon jinak
- ▶ obecní úřad je věcně příslušný v - řízení o přestupcích proti pořádku v územní samosprávě, proti veřejnému pořádku, proti občanskému soužití a proti majetku
- ▶ možnost zřídit komisi pro projednávání přestupků (požadavky na vzdělání)
- ▶ možnost uzavření veřejnoprávní smlouvy (koordinační)
- ▶ zvláštní správní orgány - např. celní úřady,....
- ▶ k řízení je místně příslušný správní orgán, v jehož správním obvodu byl přestupek spáchán

Účastníci řízení

Účastníky řízení o přestupku jsou:

- ▶ obviněný,
- ▶ poškozený v části řízení, která se týká jím uplatněného nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, a
- ▶ vlastník věci, která může být nebo byla zabráná, v části řízení, která se týká zabránění věci nebo náhradní hodnoty.
- ▶ Dříve - účastníkem byl i navrhovatel
- ▶ V současnosti osoba přímo postižená přestupkem účastníkem řízení není.

Účastníci řízení o přestupku

Z judikatury:

- ▶ *Zastoupení účastníka řízení zmocněncem ze zahraničí je přípustné, neboť každý má právo zvolit si zástupce pro řízení podle své volné úvahy, neohledně na státní příslušnost či místo trvalého pobytu zmocněnce (§ 33 odst. 1 správního řádu z roku 2004). Pouze ve výjimečných případech, zjistí-li správní orgán, že v konkrétním případě došlo ke zneužití práva na zastoupení, není povinen přiznat takovému zastoupení účinky.*

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 5. 2011, čj. 1 As 27/2011 - 81

- ▶ *Je-li vedeno přestupkové řízení proti mladistvému ve smyslu § 19 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, který v době projednávání přestupku dovršil 18 let, není namístě použití procesních záruk uvedených § 74 odst. 1 citovaného zákona (tj. vyznamenání zákonných zástupců a orgánu sociálně-právní ochrany dětí)*

Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 11. 7. 2014, čj. 4 As 77/2014 - 33

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ Přestupkové řízení lze zahájit - nově oproti přechozí úpravě, která znala institut i tzv. návrhových přestupků - **výlučně jen z moci úřední**. Zahájení přestupkového řízení z moci úřední však nevylučuje procesní aktivitu či součinnost dalších subjektů. Důsledkem podání oznámení či podnětu správnímu orgánu samozřejmě ještě není zahájení přestupkové řízení.
- ▶ Jak konstatoval Ústavní soud, *„stíhání pachatele správního deliktu a jeho potrestání je věcí vztahu mezi státem a tímto pachatelem; neexistuje tedy žádné ústavně zaručené subjektivní právo fyzické nebo právnické osoby na to, aby byla jiná osoba pro správní delikt stíhána.“* Podrobněji viz usnesení Ústavního soudu ze dne 26. června 2001, sp. zn. II. ÚS 345/01.
- ▶ Dospěje-li však správní orgán předběžně k závěru, že je zde důvodné podezření, že určitá osoba spáchala přestupek, řízení zahájit musí. Jak uvedl v jednom ze svých usnesení Ústavní soud, *„pokud příslušný správní orgán dospěje k závěru, že je zde důvodné podezření ze spáchání správního deliktu, je povinen (a také jen tehdy oprávněn) správní řízení zahájit.“* Usnesení Ústavního soudu ze dne 26. června 2001, sp. zn. II. ÚS 345/01.

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ V případě některých, zvláštním zákonem stanovených přestupků, bude moci správní orgán zahájit řízení, příp. v něm pokračovat, **jen se souhlasem osoby přímo postižené spácháním přestupku** Takovouto zvláštní zákonnou úpravou je např. zákon o některých přestupcích, který tak stanoví ve vztahu k některým přestupkům proti občanskému soužití a proti majetku.
- ▶ Pokud správní orgán v rámci postupu před zahájením řízení zjistí, že se jedná o takovýto přestupek a identifikuje osobu přímo postiženou spácháním přestupku, musí ji poučit o právu dát souhlas se zahájením řízení, a současně jí určit lhůtu (ne kratší 30 dnů) k podání tohoto souhlasu. Obdobně postupuje v případě, kdy tuto skutečnost zjistí až v průběhu přestupkového řízení.
- ▶ Problematické aspekty - zejm. není tato osoba v postavení účastníka řízení (nemůže podat odvolání proti rozhodnutí o přestupku).

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ Další, vcelku zásadní změnou ve vztahu k předchozí dlouholeté právní úpravě je skutečnost, že **ústní jednání v přestupkovém řízení už nebude nařizováno vždy a obligatorně**.
- ▶ Ústní jednání v přestupkovém řízení nařídí správní orgán jen tehdy, bude-li to nezbytné pro zjištění stavu věci (např. je třeba provést výslech obviněného, svědka, atd.), a také obligatorně tehdy, je-li obviněným mladistvý. Současně mohou požádat o nařízení ústního jednání obviněný či poškozený (o čemž musí být předem poučeni).
- ▶ V nepřítomnosti obviněného lze konat ústní jednání jen tehdy, jestliže byl řádně předvolán a souhlasí s konáním ústního jednání bez vlastní přítomnosti, nebo pokud se na předvolání nedostaví bez náležité omluvy nebo bez dostatečného důvodu.

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ *Za vadu řízení by bylo třeba považovat stav, pokud by věc byla projednána v nepřítomnosti obviněného z přestupku, který se sice nedostavil bez náležité omluvy, ale byla by zde existence důležitého důvodu. Z hlediska povinnosti součinnosti obviněného z přestupku však musí správní orgán i při existenci důležitého důvodu vyhodnotit též závažnost skutečnosti, pro kterou mu obviněný z přestupku nedoručil náležitou omluvu. Na druhou stranu náležitá omluva vždy předpokládá existenci důležitého důvodu. Hodnocení toho, zda se v konkrétním případě jedná o náležitou omluvu, resp. důležitý důvod, provádí správní orgán i s ohledem na dosavadní průběh řízení. Proto i důvod, který může být dostatečný pro přeložení prvního ústního jednání, již nemusí být dostatečný i pro jeho další přeložení.“* Rozsudek NSS ze dne 13. září 2007, sp. zn. 7 As 34/2007.
- ▶ *Podle NSS „důležitost důvodu omluvy obviněné z přestupku a jejího zástupce (advokáta) z neúčasti u ústního jednání je třeba posuzovat z hlediska jejího pořadí, obsahu, v jakém stadiu řízení byla omluva uplatněna (doba od zahájení správního řízení nebo doba do zániku odpovědnosti za přestupek), o jak dlouhý pobyt advokáta (zástupce) v zahraničí jde, zda ze spisu či jiných skutečností nevyplývá jakákoliv obstrukční snaha či potřeba obviněné z přestupku nebo jejího zástupce působit průtahy v řízení nebo dosáhnout zániku odpovědnosti za spáchání přestupku apod.“* Viz podrobněji rozsudek NSS ze dne 14. května 2009, sp. zn. 7 As 28/2009

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ Dokazování - zásada materiální pravdy, povinnost zjistit všechny rozhodné okolnosti **svědčící ve prospěch i v neprospěch** toho, komu má být povinnost (zde správní trest) uložena.
- ▶ Jak uvedl NSS, „v rámci řízení o uložení pokuty za správní delikt, zahajovaného z úřední povinnosti (*ex officio*), jako jedné ze základních forem správního trestání je třeba klást zvláštní důraz na důkladné zjištění skutkového stavu ze strany správních orgánů a jejich rozhodnutí důsledně poměřovat zásadou materiální pravdy jako jednou ze základních zásad činnosti správních orgánů ve smyslu § 3 správního řádu z roku 2004, jakož i zásadou vyšetřovací (vyhledávací) podle § 50 odst. 3 věty druhé téhož zákona.“ Rozsudek NSS ze dne 30. prosince 2010, sp. zn. 4 Ads 44/2010.

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ Nový důkazní prostředek - výpověď obviněného.

Z judikatury:

- ▶ „Úřední záznam o tom, že byl spáchán přestupek a kdo je z jeho spáchání podezřelý, poskytuje správnímu orgánu pouze předběžnou informaci o věci; nelze jej však považovat za důkazní prostředek (§ 51 odst. 1 správního řádu z roku 2004). K dokazování průběhu událostí popsaných v úředním záznamu slouží mj. svědecký výslech osoby, která úřední záznam pořídila, nikoli tento záznam sám.“ Podrobněji viz rozsudek NSS ze dne 22. ledna 2009, sp. zn. 1 As 96/2008.
- ▶ „Oznámení přestupku je zákonem upravený prostředek, kterým taxativně stanovené orgány a obce, nejsou-li samy příslušny k projednání přestupku, plní oznamovací povinnost vůči správním orgánům příslušným přestupek projednat; zároveň je oznámení podkladem pro zahájení přestupkového řízení (§ 58 odst. 1 a 2 a § 67 odst. 2 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích). Již z povahy a funkce tohoto prostředku plyne, že nemůže být důkazním prostředkem ve smyslu § 51 správního řádu z roku 2004.“ Rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 31. prosince 2010, sp. zn. 17 A 30/2010.

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ **Obviněný z přestupku není povinen se hájit, zejména není povinen uvádět na svou obhajobu jakákoliv tvrzení, ani (anebo) o nich (nebo o jiných skutečnostech) nabízet a předkládat správnímu orgánu důkazy; ustanovení § 52 věty první správního řádu z roku 2004 se v řízení o přestupku neuplatní.** Podle usnesení rozšířeného senátu NSS Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 1. 2014, čj. 5 As 126/2011 - 68.
- ▶ **Z § 74 odst. 1 zákona o přestupcích a § 59 správního řádu z roku 2004, které hovoří nikoliv o „omluvě předem“, ale o „náležitě omluvě“, resp. o „bezodkladné omluvě správnímu orgánu s uvedením důvodů“, nelze dovozovat, že tato omluva musí být nezbytně učiněna před provedením samotného úkonu správního orgánu.** Právě naopak, i omluva s určitým odůvodněným časovým odstupem po události, která bránila obviněnému z přestupku v účasti u ústního jednání (např. náhlé onemocnění, úraz, hospitalizace, upoutání na lůžko, které bránilo uvedené omluvě), může podle konkrétních okolností splňovat znaky náležité či bezodkladné omluvy správnímu orgánu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 3. 2009, čj. 7 As 9/2009 - 66

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ **Správní orgán je povinen postavit nad vší rozumnou pochybnost najisto, že se jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku dopustil právě ten, kdo má být za přestupek postížen. Existuje-li rozumná pochybnost, tj. existuje-li ne zcela nepravděpodobná možnost, že uvedeného jednání se dopustil někdo jiný než obviněný z přestupku, nelze jej za přestupek postihnout (in dubio pro reo).**
- ▶ **Důkazní břemeno k prokázání, že jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku se dopustil obviněný z přestupku, přirozeně nese správní orgán.** Obviněnému z přestupku proto k tomu, aby nemohl být za přestupek postížen, postačí, aby o otázce, kdo se uvedeného jednání dopustil, vznikla rozumná pochybnost; **nemusi se tedy vyvíňovat, tj. prokázat, že se jednání nedopustil.**
- ▶ **Pokud je jisté či vysoce pravděpodobné, že jedna z vícero konkrétních osob se jednání majícího znaky skutkové podstaty přestupku dopustila, avšak není na jisto postaveno, která z nich to byla, nelze za přestupek postihnout nikoho, třebaže pachatel přestupku se mezi uvedenými osobami zjevně nachází.** V reálném světě však k takovéto eventualitě nebude docházet často, neboť většinou bude možno, třeba i na základě uceleného řetězce „nepřímých“ důkazů, zjistit, kdo konkrétně se z okruhu osob, jež připadají v úvahu, deliktního jednání dopustil, a to i tehdy, přenáší-li jedna z nich odpovědnost ze spáchání přestupku na jinou. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 5. 2006, čj. 2 As 46/2005

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ *Pracovní přetížení advokáta není důležitým důvodem, překážkou, pro kterou by správní orgán nemohl projednat v jeho nepřítomnosti či nepřítomnosti podezřelého ze spáchání přestupku danou přestupkovou věc. Není překážkou ústního jednání ve smyslu § 74 odst. 1 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích. Podle rozsudku Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 17. 10. 2014, čj. 51 A 13/2013 - 22.*
- ▶ *Pokud policisté mohou zjistit spáchání přestupku proti bezpečnosti a plynulosti provozu na pozemních komunikacích (§ 22 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, ve znění účinném do 31. 7. 2011) již na základě prostého kontrolního zjištění (např. nedostatky povinné výbavy), příp. kdy přestupek obvykle nelze prokázat jinak (např. nedání znamení o změně směru jízdy odbočujícím automobilem), svědecké výpovědi policistů zpravidla postačí k prokázání těchto přestupků. Uvedené by neplatilo zejména v případě, že by v průběhu správního řízení vyšla najevo skutečnost, která by založila důvod pochybovat o jejich nestrannosti. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 2. 5. 2012, čj. 8 As 100/2011 - 70*

Zahájení a průběh řízení o přestupku

- ▶ Klasické prostředky zajištění průběhu a účelu řízení, nový prostředek - **zákaz zrušení, zániku a přeměny právnické osoby.**
- ▶ Správní orgán svým rozhodnutím zakáže zrušení, zánik nebo přeměnu obviněné právnické osoby, pokud má důvodné podezření, že by se mohla svým zánikem vyhnout potrestání za přestupek nebo výkonu správního trestu nebo že by mohla zmařit uspokojení nároku na náhradu škody či na vydání bezdůvodného obohacení, není-li takový postup zjevně nepřiměřený vzhledem k povaze a závažnosti přestupku, ze kterého je obviněna.
- ▶ Správní orgán o rozhodnutí o zákazu uvědomí orgán veřejné moci nebo osobu, které vedou veřejný rejstřík nebo jiný zákonem určený rejstřík, registr nebo evidenci právnických osob, a tito pak až do rozhodnutí o zrušení zákazu nesmí provést zápis přeměny či zrušení právnické osoby, ani provést její výmaz.

Rozhodnutí o přestupku

- ▶ Přestupkové řízení může skončit zastavením řízení, schválením dohody o narovnání či rozhodnutím o přestupku, je-li obviněný uznán vinným (vč. příkazu, resp. příkazu na místě).
- ▶ Přestože se řízení v případě jeho **zastavení** ukončuje tzv. procesně, zjištění některých z důvodů pro zastavení řízení vyžaduje alespoň částečné meritorní posouzení věci (např. o důvody spočívající v tom, že se skutek nestal nebo není přestupkem, nebo že jej nespáchal obviněný, příp. že obviněnému nelze prokázat spáchání skutku). O zastavení řízení rozhoduje správní orgán **usnesením**.
- ▶ Rozhodnutí o zastavení řízení je **přezkoumatelné ve správním soudnictví**. Srov. např. rozsudek Krajského soudu v Plzni ze dne 30. listopadu 2011, sp. zn. 57 A 128/2010, či rozsudek NSS ze dne 25. února 2004, sp. zn. 4 As 40/2003.

Rozhodnutí o přestupku

- ▶ Zcela nový způsob ukončení řízení v 1. stupni představuje **schválení dohody o narovnání** (§ 87), čímž se do přestupkového řízení zavádí tzv. *odklon*.
 - ▶ Narovnání představuje způsob vyřešení projednávaného přestupku bez vyslovení viny a k tomu se vážících negativních následků (např. zápis do evidence přestupků), avšak je spojené s určitými povinnostmi obviněného.
 - ▶ jeho podstata spočívá v tom, že dojde k uzavření dohody mezi obviněným a poškozeným, kterou správní orgán svým rozhodnutím schválí. Prvou z podmínek tedy je, že v řízení vystupuje osoba poškozeného.
- Dohodu o narovnání schválí správní orgán jen za naplnění i dalších podmínek, a to:
- ▶ takový způsob vyřízení věci není v rozporu s veřejným zájmem a je dostačující vzhledem k povaze a závažnosti přestupku, k míře, jakou byl přestupkem dotčen veřejný zájem a k osobě obviněného a jeho osobním poměrům,
 - ▶ obviněný prohlásí, že spáchal skutek, pro který je stíhán, nejsou-li důvodné pochybnosti o tom, že jeho prohlášení bylo učiněno svobodně, vážně a určitě (projev preventivní funkce narovnání),
 - ▶ obviněný uhradil poškozenému škodu nebo mu vydal bezdůvodné obohacení (projev reparační funkce) a
 - ▶ obviněný složil na účet správního orgánu peněžní částku určenou k veřejně prospěšným účelům (projev represivní funkce)

Rozhodnutí o přestupku

- ▶ Nejtypičtějším způsobem ukončení řízení v 1. stupni je samozřejmě **vydání rozhodnutí o přestupku, je-li obviněný uznán vinným.**
- ▶ Přestupkový zákon stanoví pouze **specifické náležitosti tzv. výrokové části rozhodnutí o přestupku**, s obecnými náležitostmi odkazuje na správní řád. Náležitosti ostatních strukturních součástí rozhodnutí, tedy odůvodnění a poučení, stejně jako formální náležitosti písemného vyhotovení rozhodnutí, stanoví správní řád.
- ▶ Zákon správně používá širší pojem **výrokové části rozhodnutí, zahrnující jak uvozující návětí, resp. záhlaví** (kde je zpravidla identifikován správní orgán a uvedeno ustanovení právních předpisů, z nichž v konkrétní věci dovozuje svou pravomoc a příslušnost), **tak samotný výrok** (ve věcech trestání zpravidla více výroků) rozhodnutí. Rozlišením pojmů výrok a výroková část rozhodnutí se zabývala i judikatura správních soudů. Srov. zejména usnesení rozšířeného senátu NSS ze dne 14. července 2015, sp. zn. 8 As 141/2012, **podle něž je tzv. návětí (záhlaví) rozhodnutí součástí výrokové části správního rozhodnutí.** Jednalo se o výklad pojmů správního řádu, vzhledem ke zřejmé návaznosti přestupkového zákona na obecnou úpravu je však plně aplikovaný i na tento zákon.

Rozhodnutí o přestupku

Výroková část rozhodnutí o přestupku, jímž se vyslovuje (deklaruje) vina obviněného, musí obsahovat (§ 68 odst. 2 správního řádu a § 93 přestupkového zákona) tyto náležitosti:

Identifikace obviněného

Výrok o vině, tedy:

- ▶ *vyslovení viny obviněného*
- ▶ *popis skutku s označením místa, času a způsobu jeho spáchání*
 - jedním důvodem je vyjádření všech relevantních okolností skutku, které mohou mít vliv na druh a výši uložené sankce, případně na další rozhodované otázky, druhým je identifikace skutku zamezující riziku jeho záměny s jiným možným skutkem, která by mohla vést k porušení zásady *non bis in idem*
- ▶ *právní kvalifikaci skutku*
 - Jednak musí být ze samotného výroku zřejmé, porušení jaké povinnosti je ve spáchaném skutku shledáváno, a že se jedná o skutečně zákonem stanovenou povinnost, jednak jde, obdobně jako u vymezení skutku, o záruku dodržení zákazu dvojího trestání. Nejde tedy o nic menšího, než o zajištění práva na obhajobu a dodržení zásad *nullum crimen sine lege* a *non bis in idem*.
- ▶ *formu zavinění u obviněného, který je fyzickou osobou*

Rozhodnutí o přestupku

Výrok o trestu, zahrnující stanovení druhu a výměry správního trestu, popř. výrok o podmíněném upuštění od uložení správního trestu, o upuštění od uložení správního trestu, o mimořádném snížení výměry pokuty, nebo o započtení doby, po kterou obviněný na základě úředního opatření učiněného v souvislosti s projednávaným přestupkem již nesměl činnost vykonávat, do doby zákazu činnosti.

Výrok o uložení ochranného opatření.

Výrok o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.

Výrok o náhradě nákladů řízení.

Rozhodnutí o přestupku

Z judikatury:

- ▶ *Výrok rozhodnutí o jiném správním deliktu musí obsahovat popis skutku uvedením místa, času a způsobu spáchání, popřípadě i uvedením jiných skutečností, jichž je třeba k tomu, aby nemohl být zaměněn s jiným. Neuvede-li správní orgán takové náležitosti do výroku svého rozhodnutí, podstatně poruší ustanovení o řízení [§ 76 odst. 1 písm. c) s. ř. s.]. Zjistí-li soud k námitce účastníka řízení existenci této vady, správní rozhodnutí z tohoto důvodu zruší. Podle usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 15. 1. 2008, čj. 2 As 34/2006 - 73.*
- ▶ *Principy právní jistoty pak vyžadují, aby ten, komu je ukládán trest, neměl naprosto žádnou pochybnost o tom, jakými jednáními naplnil skutkovou podstatu deliktu, o jaký delikt se jedná a na základě jakých pravidel je mu ukládána sankce; pokud pak ohledně výše sankce existuje možnost správní úvahy, je povinností správního orgánu vyrovnat se v odůvodnění s podmínkami, které pro úvahu zákon stanoví, aby soud mohl posoudit, zda meze správní úvahy nebyly překročeny či dokonce zneužity. Výrok o uložení pokuty (trestu) je tedy vnitřně logicky provázán s výrokem o tom, za jaký delikt (delikty) je ukládán a komu (výrok o vině). Vyslovit vinu za spáchání deliktu pak vyžaduje popsat skutek (též časově a místně) a podřadit jej pod skutkovou podstatu některého deliktu. Podle rozsudku NSS ze dne 7. 4. 2006, čj. 6 As 23/2005-66*

Obrana proti rozhodnutí o přestupku

Odvolání

Proti rozhodnutí o přestupku, kterým byla vyslovena vina, se může odvolat

- ▶ a) obviněný v plném rozsahu,
- ▶ b) poškozený pouze proti výroku o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení a výroku o nákladech spojených s uplatněním nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení, nebo
- ▶ c) zákonný zástupce a opatrovník mladistvého obviněného a orgán sociálně-právní ochrany dětí ve prospěch mladistvého obviněného pouze proti výroku o vině, o správním trestu, o ochranném opatření a o nároku na náhradu škody nebo nároku na vydání bezdůvodného obohacení.
- ▶ Vlastník věci se může odvolat pouze proti výroku o zabránění věci nebo náhradní hodnoty.

Obrana proti rozhodnutí o přestupku

- ▶ **Obviněný může v odvolání nebo v průběhu odvolacího řízení uvádět nové skutečnosti nebo důkazy.**
- ▶ Včasné a přípustné odvolání proti rozhodnutí o přestupku má vždy odkladný účinek, který nelze vyloučit.
- ▶ Odvolací správní orgán **přezkoumává napadené rozhodnutí v plném rozsahu.**
- ▶ Odvolací správní orgán nemůže změnit výrok napadeného rozhodnutí o správním trestu nebo výrok o náhradě škody anebo výrok o vydání bezdůvodného obohacení v neprospěch obviněného (**zákaz reformatio in peius**)
- ▶ Pokud důvod, pro který odvolací správní orgán rozhodl ve prospěch některého z účastníků řízení, prospívá též jinému účastníkovi řízení, rozhodne odvolací správní orgán též v jeho prospěch (**beneficium cohaesionis**)

Obrana proti rozhodnutí o přestupku

Žaloba proti rozhodnutí správního orgánu - § 65 a násl. s.ř.s.

- ▶ Kdo tvrdí, že byl na svých právech zkrácen přímo nebo v důsledku porušení svých práv v předcházejícím řízení úkonem správního orgánu, jímž se zakládají, mění, ruší nebo závazně určují jeho práva nebo povinnosti, ("rozhodnutí"), může se žalobou domáhat zrušení takového rozhodnutí, popřípadě vyslovení jeho nicotnosti, nestanoví-li tento nebo zvláštní zákon jinak.
- ▶ Rozhodl-li správní orgán o uložení trestu za správní delikt, může se ten, jemuž byl takový trest uložen, žalobou domáhat též upuštění od něj nebo jeho snížení v mezích zákonem dovolených.
- ▶ Je-li žaloba důvodná, soud zruší napadené rozhodnutí pro nezákonnost nebo pro vady řízení. Pro nezákonnost zruší soud napadené rozhodnutí i tehdy, zjistí-li, že správní orgán překročil zákonem stanovené meze správního uvážení nebo jej zneužil.
- ▶ Rozhoduje-li soud o žalobě proti rozhodnutí, jímž správní orgán uložil trest za správní delikt, může soud, nejsou-li důvody pro zrušení rozhodnutí, ale trest byl uložen ve zjevně nepřiměřené výši, upustit od něj nebo jej snížit v mezích zákonem dovolených, lze-li takové rozhodnutí učinit na základě skutkového stavu, z něhož vyšel správní orgán, a který soud případně vlastním dokazováním v nikoli zásadních směrech doplnil, a navrhl-li takový postup žalobce v žalobě -

Obrana proti rozhodnutí o přestupku

Z judikatury:

- ▶ *Obviněný z přestupku může uplatňovat nové skutečnosti a navrhopvat nové důkazy (§ 73 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích) i v odvolání; omezení stanovené v § 82 odst. 4 správního řádu z roku 2004 na řízení o přestupku nedopadá. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 22. 1. 2009, čj. 1 As 96/2008 - 115.*
- ▶ *Ustanovení § 82 zákona č. 200/1990 Sb., o přestupcích, jež správnímu orgánu znemožňuje v odvolacím řízení změnit uloženou sankci v neprospěch obviněného z přestupku, nebrání správnímu orgánu prvního stupně uložit přísnější sankci novým rozhodnutím, pokud bylo jeho původní rozhodnutí v odvolacím řízení jako celek zrušeno a správní orgán prvního stupně v novém řízení posoudil otázku viny i trestu v plném rozsahu. Podle rozsudku Nejvyššího správního soudu ze dne 1. 3. 2017, čj. 6 Afs 169/2016 - 42.*

► Děkuji za pozornost 😊